

[Wilhjelm.]

imod — og det er rigtigt, som der står i ministerens bemærkninger — nogle tilfælde, hvor flertalsgrupperne ved disse andre mønstre har sørget for, at mindretallene ikke fik overrepræsentation, og det er det, man nu vil forhindre. Nu vil man sikre — og det fremgår direkte og ret åbenhjertigt af ministerens bemærkninger til forslaget, med tal eksemplet osv. — at der kan opnås en overrepræsentation fra mindretallenes side.

Det dér kan man selvfølgelig altid diskutere, men det kan jo ikke diskuteres løsrevet fra en politisk sammenhæng, hvor enhver ved, at disse mindretal, som her skal favoriseres, er de såkaldte moderate studenter, det er de borgerlige mindretal, hvor ingen havde kvababbelser for 10, 15, 20 år siden, da disse — nu mindretal — faktisk sad på det hele, og hvor der ikke var nogen som helst hensigt med hensyn til at give de daværende mindretal, de progressive studenter, nogen som helst repræsentation.

Jeg synes, det fremgik ret tydeligt af det konservative folkepartis ordførers bemærkninger om dette, at hvis man havde kunnet finde en valgmetode, som sørgede for, at studenterflertallet ikke blev repræsenteret, men samtidig sikrede studentermindretallet, så ville man med kyshånd have taget den. Det var en æggedans, den konservative ordfører dansede heroppefra, med dette problem, at man jo endelig måtte sikre en repræsentation for studentermindretallene, samtidig med at det drejede sig om at nedskære repræsentationen for studenterne som helhed, og det vil altså primært sige for studenterflertallene.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til nr. 4, men derimod til nr. 5 om valgmetoder, stemmeafgivning osv. Dér er det jo værd at erindre sig, at den gamle argumentation på fifty-fifty ratio jo netop gik på, at hvis der var en køren sagerne op de to grupper imellem, så ville det bedst mulige grundlag for at sikre en reel forhandling være, at der var stemmelighed. I øvrigt har den dér fifty-fifty ratio jo faktisk betydet, at en lærergruppe ville kunne opnå status quo, hvis den stemte en bloc, at det altså var det etablerede, det bestående, der blev bevaret, hvis der var stemmelighed, men det er altså ikke længere nok. Og den gamle argumentation, der gik på, at det ville være det bedste

grundlag for en reel forhandling, hvis gruppernes relative størrelse var sådan, at en virkelig skarp uenighed gav sig udslag i stemmelighed, har man altså nu fuldstændig forladt.

Om dette mærkelige stemmeprincip, som der er sagt forskelligt om her, vil jeg sige, at det jo i virkeligheden er den samme hensigt, der forfølges i fremskridtspartiets, i de fire borgerlige partiers og nu i regeringens forslag, nemlig at reducere de studerendes, og det vil først og fremmest sige de progressive studerendes, indflydelse på undervisningen. Det, der er sket, er, at de studerende har brugt den lovlige indflydelse, man har givet dem, til at forsøge at gøre studierne mere samfundskritiske. Når det så har vist sig efter et par år, at de studerende faktisk bruger den ret, man har givet dem, ja, så er det klart, at så må demokratiet omdefineres, og det er det, de seks partier er i fuld gang med, hver på deres ikke særlig forskellige måde.

Det er ikke noget fuldstændigt nyt princip, det her. I den amerikanske uafhængighedserklæring, som vi lærer i skolen var den, der formulerede lighedsprincippet med, at alle mennesker er født lige, var det alligevel så som så, for der var jo altså også bestemmelsen om, at det ikke gjaldt neger-slaverne. De talte 3/5, altså 60 pct., men dog immervæk mere end den socialdemokratiske undervisningsminister vil lade studenterne tælle, de 50 pct. Der var bare den yderligere forskel, at det ikke var neger-slaverne selv, der brugte deres 60 pct. stemme. Det var deres ejer, der brugte den, og det kan måske være den næste fidus til undervisningsministeren, hvis det her heller ikke slår til.

Vi kan også holde os til det hjemlige og sige: det er over hundrede år siden, man med andelsbevægelsen fik afskaffet det princip, at man stemte efter hoveder, og gik over til det princip, at man skulle stemme efter hoveder. Det, man nu gør, er i virkeligheden, at man på universiteterne vender tilbage til det princip, der blev fjernet, rimeligvis for over hundrede år siden, at man stemmer efter hoveder — efter lærernes hoveder altså.

Om det sidste forslag under nr. 6 vil jeg sige, at det selvfølgelig ikke er den socialdemokratiske undervisningsminister ube kendt, at det, det drejer sig om, er, at de moderate studenter er ved at opbygge en